

## **Dr hab. prof. UR Beata Szluz**

Dr hab. prof. UR Beata Szluz pracuje w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Rzeszowskiego. Współpracuje także w zakresie naukowo-dydaktycznym z Instytutem Teologiczno-Pastoralnym im. św. Józefa Sebastiana Pelczara w Rzeszowie. Jest absolwentką Wydziału Społeczno-Pedagogicznego Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Rzeszowie. Studiowała ponadto na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Od 1993 r. pracowała na stanowisku stażystki, asystentki, a po obronie rozprawy doktorskiej – adiunkta.



Od kilkunastu lat głównym obszarem zainteresowań naukowych Beaty Szluz są – ujmując ogólnie – problemy społeczne. Jej uwagę skupiają zwłaszcza dysfunkcje, różne formy zagrożeń, patologii i dezorganizacji życia społecznego, w tym bezdomność powiązana na ogół z ubóstwem. Z powodu nieustannie zmieniających się warunków życia i stanu świadomości społecznej, a także możliwości rozwoju samodzielności ekonomicznej poszczególnych jednostek kryteria definiowania takich pojęć jak np. „bezdomność” czy „ubóstwo” ulegają zmianom i przewartościowaniu, dlatego są one przez naukowców analizowane jako kategorie wartościujące, niemalże zawsze wiążące się z subiektywnym spojrzeniem badaczy społecznej rzeczywistości. Od początku zajmowania się tą sferą życia społecznego stara się osadzić swoje badania na bezpośrednich kontaktach z jednostkami, które się z nimi zmagają. Jej problematyka badawcza koncentruje się wokół następujących zagadnień: niepełnosprawność jako problem społeczny; profesjonalizacja pracy socjalnej, streetworking i wolontariat w pomocy społecznej; bezdomność jako problem społeczny, strategie pomocy osobom bezdomnym w Polsce i w Unii Europejskiej, mieszkalnictwo socjalne; tworzenie lokalnej sieci wsparcia dla osób zagrożonych wykluczeniem społecznym oraz aktywizowanie środowisk i osób marginalizowanych.

Podczas studiów w ośrodku lubelskim odbyła wiele praktyk, m.in. w Uniwersytecie Medycznym w Lublinie, w domach pomocy społecznej, warsztatach terapii zajęciowej, ośrodku szkolno-wychowawczym dla dzieci niesłyszących i słabo słyszących, a także niewidomych i słabo widzących, które pozwoliły mi na zdobycie doświadczeń i wiedzy oraz rozwijanie zainteresowań problemami osób niepełnosprawnych. Zaowocowało

to podjęciem badań i analiz w zakresie pomocy i wsparcia społecznego udzielanego osobom niepełnosprawnym. Studia w ramach kursu doktoranckiego z zakresu socjologii zostały uwieńczone napisaniem rozprawy doktorskiej na temat: *Koncepcja pomocy dzieciom i młodzieży upośledzonej umysłowo. Studium na przykładzie województwa podkarpackiego po 1989 roku*. W 2004 r. uchwałą Rady Wydziału Nauk Historycznych i Społecznych Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie otrzymała tytuł doktora nauk humanistycznych w zakresie socjologii. Wyniki badań i analiz opublikowano w książce *Pomoc dzieciom i młodzieży niepełnosprawnym intelektualnie*, która została wydana przez Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego w 2006 r.

13 czerwca 2011 r. dr Beata Szluz otrzymała stopień doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie socjologii, nadany przez Radę Wydziału Nauk Historycznych i Społecznych Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Podczas lipcowego posiedzenia Senatu UR zatwierdzono wniosek o nadanie tytułu profesora nadzwyczajnego w Uniwersytecie Rzeszowskim.

Dr hab. prof. UR Beata Szluz jest redaktorem, lub współredaktorem ośmiu prac zbiorowych. Drukiem ukazało się ponad 60 artykułów naukowych (publikowanych w Polsce i za granicą), 45 innych publikacji. W 2010 r. opublikowała rozprawę pt. *Świat społeczny bezdomnych kobiet*.

Czynnie uczestniczy w wielu konferencjach naukowych w Polsce i za granicą, była w Komitecie organizacyjnym/naukowym jedenastu konferencji międzynarodowych, krajowych i regionalnych. Pod kierunkiem naukowym Beaty Szluz przygotowano 48 prac magisterskich, 76 prac licencjackich oraz 33 prace kończące studia podyplomowe. Recenzowała 3 prace w przewodach doktorskich.

W latach 2007–2008 była członkiem Zespołu Ekspertów Zewnętrznych Narodowego Programu Foresight 2020, który był realizowany na zlecenie Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. W 2008 r. uzyskała certyfikat uczestnictwa w Zespole Ekspertów Zewnętrznych ds. Analiz Delphi Narodowego Programu Foresight Polska 2020 – IPPT PAN, INE PAN, PENTOR RESEARCH INTERNATIONAL, zatwierdzony przez prof. dra hab. Michała Kleibera. W 2008 r. uczestniczyła w programie „Uczenie się przez całe życie” – ERASMUS, w którego ramach przebywała w Słowacji. Z kolei w 2012 roku przebywała w Yeni Yüzyıl Üniversitesi w Turcji, w ramach projektu realizowanego w Uniwersytecie Rzeszowskim „Nowoczesność i przyszłość regionu”. Pracując jako nauczyciel akademicki ukończyła wiele kursów i szkoleń specjalistycznych, uczestniczyła w przygotowaniu i realizacji kilku mikroprojektów.

Jest członkiem redakcji naukowych kilku periodyków, a od 2011 r. także redaktorem prowadzącym czasopisma „Przemiana. Kwartalnik Rzeszowskiego Towarzystwa Pomocy im. św. Brata Alberta”. Jest recenzentem artykułów naukowych w kilku czasopismach, także z listy MNiSW.

Należy do kilku towarzystw naukowych, m.in.: Polskiego Towarzystwa Socjologicznego. Oddział Warszawski; Polskiego Stowarzyszenia Szkół Pracy Socjalnej; Towarzystwa Naukowego Franciszka Salezego w Warszawie – Sekcja Nauk Społecznych. Współpracuje z trzema organizacjami pozarządowymi. Jest członkiem i wolontariuszem w Rzeszowskim Towarzystwie Pomocy im. św. Brata Alberta.

Jest mężatką, ma dwoje dzieci (córka Anna i syn Krzysztof). Interesuje się teatrem, operetką, muzyką. Lubi piesze górskie wędrówki, jazdę na łyżwach i na rowerze. Zatem do zobaczenia w drodze..., na ścieżce rowerowej w kasku, rękawiczkach i z plecakiem...